

Nr 810

Av herr **Ohlin m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 160, med förslag till lag om ändrad lydelse av 39 § 3 mom. och 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).*

(Lika lydande med motion nr 677 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 160 föreslår finansministern bl. a. en höjning av det s. k. försäkringsavdraget vid inkomstbeskattningen med 200 kronor för gift skattskyldig och med 100 kronor för ensamstående. Förslaget, som framförts vid remissbehandlingen av utredningsbetänkandet rörande sparfrämjande åtgärder, motiveras med önskvärldheten att främja försäkringssparandet. Den under remissbehandlingen samtidigt framförda tanken att den obligatoriska sjukförsäkringsavgiften borde brytas ut ur det allmänna försäkringsavdraget och avdragas för sig avvisas av finansministern.

Enligt vår mening talar flera skäl för ett utbrytande av den obligatoriska sjukförsäkringsavgiften till en fristående avdragspost i likhet med vad som gäller för folkpensionsavgiften. Huvudmotivet bakom det nuvarande försäkringsavdraget är att stimulera det frivilliga försäkringssparandet. Att avdraget för sjukförsäkringsavgiften nu får ske inom ramen för försäkringsavdraget, beror givetvis huvudsakligen på att sjukförsäkringen tidigare varit frivillig. Den allmänna sjukförsäkringens *obligatoriska* karaktär borde i och för sig leda till att avgiften utbröts till en särskild avdragspost. Så länge den ligger inom ramen för det allmänna försäkringsavdraget måste den inkräkta på utrymmet för de frivilliga försäkringarna. För att reducera denna verkan har statsmakterna hittills valt vägen att höja försäkringsavdragets maximum. En långsiktig och från principiella synpunkter mer tilltalande lösning kan knappast nås denna väg.

En annan omständighet som bör beaktas är den för närvarande olikartade ställning i avdragshänseende som på denna punkt råder mellan löntagare och företagare. För samma totala försäkringsskydd avseende sjuk- och olycksfallsförsäkringarna är egenavgiften, vilken får avdragas inom ramen för försäkringsavdraget, betydligt större för företagaren än för löntagaren. Härigenom blir det avdragsmässiga utrymmet för övriga, frivilliga försäkringar mindre för företagaren än för den anställde. Den tekniskt sett enklaste vägen att komma till rätta med detta problem synes vara att avgiften till den allmänna sjukförsäkringen finge avdragas för sig utanför

försäkringsavdraget. Avdraget för sjukförsäkringsavgiften borde då ske med det belopp som faktiskt erlagts. Någon bärande anledning att schablonisera detta avdrag föreligger enligt vår mening inte.

Det frivilliga försäkringssparandet är enligt vår uppfattning med hänsyn till den långfristiga karaktären i detta sparande en ur samhällets synpunkt värdefull sparform. Goda motiv föreligger därför för statsmakterna att stimulera sådant sparande. Av denna anledning anser vi att den av finansministern föreslagna höjningen av försäkringsavdragets maximum bör godtagas även om sjukförsäkringsavgiften på nu anförda skäl lägges utanför som en särskild avdragspost.

Vi föreslår således,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 160 måtte — med godtagande av den i propositionen föreslagna höjningen av försäkringsavdragets maximibelopp — besluta sådan ändring, att avgiften till den allmänna sjukförsäkringen skall få avdragas för sig såsom en särskild avdragspost, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext.

Stockholm den 16 maj 1961

Bertil Ohlin

Wald. Svensson

O. Malmberg

Sven Wedén

Henning Gustafsson
i Skellefteå

Manne Ståhl

Gunnar Helén

Sven Gustafson
i Göteborg